

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:50•

(89) - ஐந்தாம் பத்திரிகை

காலையில் எழுந்து பார்த்தால் கம்பும் கழியுமாக ரயில் நிலையப் ப்ளாட்ஃபாரத்தில் இருந்த கட்டடம் இல்லை. ஆனால் ரயில் நிலையத்துக்கு வளியே சுற்றிலும் அவர்களின் நடமாட்டம் இருந்தது. இரவில் பார்த்த பத்துப் பதினைந்து பேருக்கு மலோக நிறையப் பேரின் நடமாட்டம் இருந்தது. இவர்கள் எல்லாம் சுற்று வட்டார கிராமத்து ஜனங்கள். என்றார் ஜார்ஜ். சரி வாங்க காலகை கடனெல்லாம் முடித்துவிட்டு குளித்து ஏதாச்சும் சாப்பிடலாம் என்று கிளம்பினோம். ஸ்டேஷனில் தான் எல்லா வசதிகளும் இருக்கும். அது ஒரு சின்ன ஸ்டேஷன் தான். அதிகம் கிராமத்து ஏழை ஜனங்களின் நடமாட்டம் தான். ஸ்டேஷனில் உள்ள பொது இடங்களில், உள்ளே இருக்கும் கழிவறை, ப்ளாட்ஃபாரத்தில் இருக்கும் தண்ணீர் குழாய் எதானாலும் யாரும் எதுவும் சொல்ல மாட்டார்கள். பெரிய ஸ்டேஷன்களில் தான் அனாவசிய கடுப்பிடி, அதிகாரத்தகை காட்டும் பெருமகை காகவடி அதிகாரம் செலுத்துவார்கள். சாதாரணமாகவடி ஓடியா மகள் சாதுக்கள். கிராமத்து ஜனங்கள் படிப்பில்லாதவர்கள். அதிலும் ஹிராகுட், கலுங்கா போன்ற ஆதிகுடிகள் வசிக்கும் இடங்களில் அவர்கள் சினகேமாகவடி இருப்பார்கள். சாதுக்களைப் பார்த்து நமக்கும் அதிகார தோரணை மலேட்டால் ஒழிய வம்பில்லை

எனக்கு இப்போது நின்னையிலிருப்பது ஜார்ஜ் வழிகாட்ட சர்ச்சுக்குப் போய் க்கொண்டிருந்தோம். வழியில் ஒரு பெரிய கன்னிமாடம் (nunnery) அதிலிருந்து நிறைய ஆதிவாசிப் பெண்கள் வருவதும் போவதுமாக இருந்தனர். அந்த இடம் முழுதும் சர்ச்சுக்குச் சொந்தமானதாக அதன் பராமரிப்பில் இருப்பதான தோற்றம் தந்தது. ஜார்ஜிடம் கேட்டதற்கு இந்த ஏரியாவிலேயே அது ஒரு பெரிய சர்ச் என்றும் இதாலிய கதோலிக்க (Roman Catholic) பாதிரிமார்களால் நடத்தப் படுவது என்றும் சொன்னார். அவருக்கு இது தான் மூதல் தடவை. ஆனால் இங்கு வரும் முன் அவருக்கு இந்த இடத்தைப் பற்றி யாரோ சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் பின் அவரும் இந்த இடம் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிக்க முனைந்திருக்கிறார். சர்ச்சை நோக்கிப் போய் க்கொண்டிருந்தோம்.

எனக்கு அடுத்து நின்னையுக்கு வருவது சர்ச்சில் பிரார்த்தனை நடக்கிறது. நானும் தவேசகாயம், ஜியார்ஜ், பஞ்சாட்சரம், மணி வலோ இதியாதி எல்லோரும் சர்ச்சில்.

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:50•

என்னவோ லத்தீன் மொழியில் நடக்கிறது. நாங்கள் மண்டியிடும் கைகள் கப்பி இருக்கிறோம். மற்றவர்கள் அவ்வப்போது என்னவோ ஆமென் -எனோ என்னவோ சொல்கிறார்கள். நான் சும்மா மண்டியிடும் கைகளைப்பி இருந்தாலும், பாதிரியாரும் மற்றவர்களும் பார்க்க நானும் பிரார்த்தனை செய்கிறேன் என்று இருக்க வேண்டாமா? அந்த சர்ச்சில் அன்றைய பிரார்த்தனையில் சும்மா 150-லிருந்து 200 பரோக்குள்ளாக இருந்திருப்பார்கள். என்கண்களுக்கு வேறென்ன வேலை? சுற்றி மயேவது தானே? அதுவும் பாதிரியாரின் கண்கள் என்பக்கம் இல்லாத போது. ஆனாலும் இந்த புதிய காட்சிகளின், சடங்குகள், கட்டடம் இவற்றின் புதுமையும் சுவாஸ்யமும் வெகு நேரம் நீடிக்கவில்லை. மண்டியிட்டே பழக்கமில்லை. ஸ்கூலில் கட்டபெஞ்ச் மலே ஏறி நிற்கச் சொல்வார்கள். அது அதிகம் பத்து நிமிடங்களுக்கு மலே நீளாது. இல்லையெனில் க்ளாசுக்கு வெளியே நிற்கச் சொல்வார்கள். ஸ்கூல் ஹெட் மாஸ்டரின் மராமகனாலும் எனக்கு ஒன்றிரண்டு தடவை இந்த தண்டனை கிடைத்ததுண்டு. ஆனால் மண்டியிடும் நிலைமை என்றும் எனக்கு நேர்ந்ததில்லை. யாருக்குமே நேர்ந்ததில்லை. நான் ஒண்ணாங்கிளாசிலோ என்னவோ சேர்ந்த போது ஒரு பையனுக்கு காலில் கட்டையொன்றைச் சங்கிலியால் பிணைத்திருந்தார்கள் அவன் அதை இழக்கமுடியாது இழுத்துக்கொண்டு நடப்பான், பார்க்க பரிதாபமாக இருக்கும். ஆனால். அது ஒரே ஒரு முறை தான். அந்த மாதிரி தண்டனை பின்னர் வெகு சீக்கிரம் கைவிடப்பட்டது என்று நின்கைகிறேன். பள்ளி நாட்களில் தண்டனை இப்படி அனுபவிக் காத நான் இப்போது ஒரு சர்ச்சில் நடக்கும் ஈஸ்டர் பிரார்த்தனையில் மற்றவர்களோடு விரும்பி கலந்துகொண்டது ஏதோ தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட அனுபவிப்பது போலத் தான் தவித்தேன். சின்ன வயதில் ஒரு வேளை அரை மணி நேரம் மண்டியிடுவது சாத்திய மாயிருக்கலாம். ஆனால் காலம் ஒன்பது ஒன்பதரை மணிக்கு சர்ச்சுக்குள் நுழைந்த நாங்கள் அதிக நேரம் உள்ளே நின்றிருக்கவில்லை. மண்டியிடும் நேரம் வெகு சீக்கிரம் வந்து விட்டதென்றே நின்கைகிறேன். அரை மணிக்கு மலே தாங்கவில்லை. கால்குக்க ஆரம்பித்தது. பின் அது வேதனையாக மாறி நான் சர்ச்சின் சடங்குகளில், பிரார்த்தனையில் மனம் கொள்ளாது முழங்கால் வலியிலேயே மனம் துன்பப்பட்டதுக்கொண்டிருந்தது. எப்போடா இந்த பிரார்த்தனை முடியும், இந்த இடத்தை விட்டு வெளியே போவோம் என்றே எண்ணித் தவித்துக்கொண்டிருந்தேன். அது ஒன்றும் அப்படி அவசரப்பட்டது வருவதாகத் தெரியவில்லை. இனி ஜியார்ஜ் என்ன, யார் அழைத்தாலும் ஈஸ்டர் ப்ரேயர்ஸ்க்கு கட்டாயம் மறுத்து விடுவது, போனால் போகிறது நண்பர்களாயிற்று என்று புது வருஷ பிரார்த்தனைக்கு வேண்டாமானால் ஷாமியானா எழுப்பி சம்பலப்பிரில் நடந்தது போல நடக்குமானால் அதற்கு வேண்டாமானால் நண்பர்களுக்காக அதில் கலந்துகொள்ளலாம். தக்கம் வந்தால் வெட்ட வெளியில் தங்கவும் செய்யலாம் என்று மனம் சலித்துக்கொண்டிருந்தது.

அன்றைய என் வேதனை சொல்லி மாளாது. மற்ற நண்பர்களும் இப்படி கஷ்டப்பட்டார்கள், இல்லை மனதுக்குள் அடக்கிக் கொண்டுள்ளார்கள் தெரியவில்லை. இப்படி நேரேடும் மென்று ஜியார்ஜோ இல்லை தவேசகாயமோ சொல்லியிருக்கலாம். ஒரு வேளை அவர்கள் சர்ச்சுகளில் இப்படி இருக்காதோ என்னவோ. ஒரு வழியாக இந்த அவஸ்தை 12.30 மணிக்கோ 1 மணிக்கோ நின்றது. வெளியில் வந்ததும் நான் என் வேதனையைச் சொன்னேன். அவர்கள் பாதி பச்சாத்தாபம் படுவதும் பாதி சிரிப்பதுமாகத் தான் இருந்தார்கள். பின்னர் பச்சாத்தாபம் நின்ற சிரிப்பது மட்டுமே தொடர்ந்தது. சற்று நேரம் இளைப்பாறிவிட்டு பாதிரியாரைப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று ஜியார்ஜ் சொல்ல, மற்றவர்களும் அதை ஆமோதிக்க, நானும்

•Written by - வன்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:50•

அவர களுடன் சனெ றனே . மரியாதை நிமித தம் தான் . நாம் தபரத திலிருந து வந திருக்கிறோம் நாம் எல்லோருமே கிறித துவர கள் இல் லை என றும் அவருக் குச் சொன்னால் அவர் சந் தோஷப் படுவார் என றார் ஜியார் ஜ . அப்படித தான் நடந் தது. ஏதோ ஓர் சில நிமிடங் கள் அவர் எங் களையெல் லாம் விசாரித து வந் தது பற் றித தம் சந் தோஷத் தைத் தரிவித ததோடும் கரத் தர் எங் களை எந் த வித் தியாசமும் பாராட் டாது ரக்ஷிப் பார் என று ஓர் ஆசீ ர்வாதமும் பெற் று நாங் கள் வளியே வந் தோம் . ஓர் விஷயம் . கவனிக் க வணே டியது . பாதிரியார் ஓடியா இல் லை. இந் தியரும் இல் லை. இத் தாலியர் . அவருடன் இருந் த மற் றவர களும் இத் தாலியரே.

அங்குமிங்கும் ஓடி வலேை செய் தவர கள் தான் ஓடியாக் கள் . ஆதி வாசிகள் . எங் களுடன் அவர் பசேயது ஆங் கிலத் தில் . அவர களுக் கு உதவிய சர்ச் சின் வலேையாட் களுடன் அவர் பசேயது ஆதி வாசிகளின் பாஷையில் . ஓடியா கட்ட இல் லை. ஓடியாவில் எனக் கு ஓர் சில வாரத் தைகளாக் குமலே தரியாதனெ றாலும் , பசேவது ஓடியாவனெ றால் அது தரிந் திருக் கும் .

எனக் கு ஆச் சரியமாக இருந் தது. ஜியார் ஜ , தவேசகாயும் இன்னும் மற் றவர களிடம் இது பற் றிப் பசேிக் கொண் டிருந் தனே . “அவங் களுக் கு அத் தனை அக் கறை இருக் கு.கத் துக் கறாங் க மதப் பிரசாரத் தோட அதுவும் தான் அவங் க பாஷையிலே பசேலனை எப் படி பிரசாரம் செய் யறது?” என று ஜியார் ஜ சொன்னார் . “நாம் இங் கே வந் து மண்ணு வரூஷம் ஆகுது. நமக் கு ஓடியா தரியுமா? அவ் வளவா தான் நம் ம அக் கறை” என று பஞ் சாட் சரமோ மணியோ சொன்னார் கள் . “சாமிநாதனுக் கு நாலஞ் சுவாரத் தை தரியும்” என றார் தவேசகாயம் . “அது தானா வந் ததுய்யா, நானா கத் துக் கிடலை” என றனே .

அன று சாயந் திரம் வரை எங் கே போனோம் , எங் கே சாப் பிட்டோம் எப் படிப் பொழுது கழிந் தது என பதெல் லாம் ஒன றும் நினைவில் இல் லை. நினைவில் பளிச் சனெ று மறையாமல் இருப் பது அன று மாலை ஓர் திறந் த வளியில் நாங் கள் தரையில் உட் கார் ந் திருக் க அங் கு கட்டிய கட்டம் . மணி ஆறுக் கு மலே இருக் கும் . சரியினித் தகிப் பு குறைந் து இன்னும் கொஞ் ச நேரத் தில் இருட் டத் தடாங் கிவிடும் . அத் திறந் த வளியில் நாலா பக் கங் களிலிருந் தும் நீ ண்ட கம் புகளோடும் (இன்னம் வறே ஏதும் ஆயுதம் இருந் தா என பது நினைவில் இல் லை. என மனத் தில் பதிந் திருப் பது) கம் புகளோடும் நிறைந் து வரும் ஆண்களும் பண்களும் குழந் தைகளும்மான ஆதிவாசிகளின் கட்டம் . முந் தின தினம் இரவா ஸ்டேஷனில் இம் மாதிரி ஓர் பத் துப் பதினைந் து பரேபை பாரத் து அடனைத் த பயம் இப் போது இல் லை. ஆச் சரியத் துடன் பாரத் து இருக் கும் அதிசயமாக இருந் தது அது. சும்மார் ஆயிரம் ஆயிரத் து ஐந் ந் று பரே இருக் கலாம் அந் தக் கட்டத் தில் .

கட்டத் தின் நடுவில் ஓர் வட் டமான வற் றிடம் . மடேை ஏதும் இல் லை. இரவா சமூம்

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:50•

நேரத்தில் இத தாலிய பாதிர்மார் களும் அவர் களசை சூற்றிய மற்றோரும் வந்தார கள் . சூற்றிக் கழியுமியிருக்கும் கம்பும் கழியுமாக தபுக்கிக் கச்சமாகக் கட்டிய அழுக்கு வடேடிக் கட்டத்தினிடையில் நீண்ட வளையையும் சிகப்புமான அங்கியும் தரித்து இருக்கும் வளையைப் பாதிர்மார் .

இதுவும் ஈஸ்டர் சடங்குகளில் ஒன்றோ என்னவோ. சர்ச்சுக்கு சர்ச்சு மாறுமோ என்னவோ. அவர்களிலும் தான் 10 – 12 வகைகள் இருக்கின்றனவே. நம்மில் இருக்கும் ஜாதிகள் போல. பிள்ளைமார் வீட்டுக் கல்யாணம் மாதிரியா அய்யர் வீட்டுக் கல்யாணமோ, நாயக்கர் வீட்டுக் கல்யாணமோ இருக்கும்!

நடந்தது எல்லாம் இலத்தீன் மொழியில் . எனக்கோ ஜியார்ஜுக்குமோ இல்லை தவேசகயாத்துக்குமோ என்ன புரியும்? ஹிந்தியில் இல்லை. ஓடியாவில் இல்லை. அந்த ஆதிவாசிகள் மொழியிலும் இல்லை. இலத்தீன் மொழியில் . என்னமோ இரண்டு மணி நேரம் நடந்தது. எங்களுக்கு ஏதோ நாடகம் பார்ப்பது போல் இருந்தது. யாரும் மண்டியிடவில்லை. நானும் மண்டியிட வேண்டாம் . அது ஒரு பெரிய ஆசுவாசம் . அப்பாடா என்று இருந்தது. கட்டத்தோடு நின்று கொண்டோ அல்லது முடிந்தால் பார்க்க சௌகரியம் இருந்தால் கட்டத்திற்கு வளையே நின்று கொண்டோ பார்த்தோம் . அந்த ஆதிவாசிகள் கட்டத்திற்கு என்ன புரிந்ததோ என்ன கிடத்ததோ தெரியாது. ஆனால் அந்தக் கட்டம் அனைத்தும் மிக சிரத்தையோடு ஆர்வத்தோடும் அதில் கலந்து கொண்டனர் . அவ்வப்போது "ஆமென்" சொன்னார்கள் . நாம் அரச்சுக் கொடுக்கும் விபுதியை இட்டுக்கொண்டு எரியும் சட்டத்தகை கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டால் போதும் என்று இருக்கு இல்லியா அது போலத் தான் .

வறேனொன்றும் எனக்கு நின்னையில் இல்லை. எனக்கு ஆச்சரியம் தந்த விஷயம் , இன்னமும் அது பற்றியோசிக்கும் போது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும் விஷயம் . நாங்கள் கலுங்கா போனது 1953 அல்லது 1953-ல் ஒரு மார்ச் மாதம் . கலுங்கா ஒரு காட்டுப் பிரதேசம் . எங்கு மின்சார இணைப்புக் கட்ட கிடையாது. ரயில் ஸ்டேஷனிலிருந்து ஒன்றிரண்டு கிலோ மீட்டர் உள்ளே இருப்பவதான் அந்த சர்ச்சும் கன்னிமாடமும் இன்னும் மற்ற அந்த சர்ச்சு சம்பந்தப்பட்ட கட்டிடங்களும் . சூற்றி உள்ள காட்டுப் பிரதேசத்தில் இந்த ஆதிவாசி கிராமங்கள் . ஐம்பது வருஷங்களாகும் முன்னோ, அல்லது அதற்கும் முன்னோ, அதாவது 20-ம் நூற்றாண்டுக்கு ஆரம்பத்தில் அல்லது சற்று முன் அவர்கள் இத தாலியிலிருந்து போப்பின் கட்டளையின் பேரில் , தங்கள் மதத்தையப் பரப்ப இங்கு வந்திருக்கிறார்கள் . இந்தக் காட்டில் . ரோமிலிருந்து இந்தக் காட்டுக்கு . இங்கு வந்து இந்த ஆதிவாசிகளுடன் பழகி அவர்கள் மொழியைக் கற்று, அவர்களுக்கு படிப்போ மருத்துவ உதவிகளோ ஏதோ செய்து அவர்களையும் கத்தோலிக்கர்களாகி ... அதுவே எவ்வளவு கஷ்டமான வேலையாக இருந்திருக்கும்! அந்த ஆதிவாசிகளுக்கு ஆதி காலம் தொடர்தம் இனப் பழக்க வழக்கங்கள் , தயை வங்கள் , தொழும் முறை இவற்றில் எல்லாம் இருந்திருக்கக் கூடிய பிடிப்பு சாதாரணமாகவா இருந்திருக்கும்? அதையெல்லாம் உதறியெறியச் செய்து, என்னமோ அவர்கள் கண்களுக்கு அழகாகவும் தயைமையாகவும் இருக்கும் உட்கையையும் சடங்குகளையும் புரியாத மொழியில் ஆர்வம் கொள்ளச் செய்து, இடையிடையில் அவர்கள் "ஆமென்" சொல்ல வேண்டும் , வறே பங்களேபு ஏதா? இந்த மாயம் எப்படி நிகழ்கிறது? 1950களின் ஆரம்ப வருடங்களில் , ஓரிஸ்ஸாவின் ஒரு

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:50•

ஓதுங்கிய காட்டுப் பிரதேசத்தில் . அப்போது அவர்கள் வந்து தங்களை அவ்வளவு விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஸ்தாபித்துக்கொள்ள ஐம்பது வருடங்களாவது ஆகியிருக்கும் . அந்த இத்தாலிய பாதிரிமார்களுக்கு இது ஒரு வலையா? சவையா? அல்லது அரப்பண உணர்வா?

அதேசமயம் இப்போது கிட்டத்தட்ட மீனும் மாத காலமாக கட்டங்குளத்தில் தொடர்ந்து நடந்து வரும் போராட்டம் நினைவுக்கு வராமல் இருப்பது சாத்தியமில்லை. இது என்ன வகையைச் சார்ந்தது? அரசியலா, பின்னிருக்கும் வர்த்தகப் பேராசை மதப் போர்வை போர்த்துக் கொண்டாள்ளதா? இந்த பாதிரிமார்களுக்குப் பின்னிருப்பது மக்களா, இல்லாவிட்டால் சர்ச்சா சர்ச்சானால் அதன் பின்னிருப்பது எது?

தய மத உணர்வின் அரப்பண ரீபம் தானா அங்கு கலுங்காவில் பார்த்ததும்? .

(90) - ஐந்தாவது பகுதி

அடுத்த நாள் காலநிலை ராஜ் காங்கிரசுக்குப் போனோம் என்பது நினைவில் இருக்கிறது. இந்த பயணம் முழுதிலும் கலுங்காவைப் பற்றி ஜார்ஜ் தன் இச்சயாகவதே தகவல் அறிந்து கொண்டாரே தவிர நாங்கள் எங்கு செய்த பயணத்துக்கும் எவ்வித முன் தயாரிப்பும் இல்லாது தான் சின்றோம் . எங்கே தங்குவது, எங்கே குளிப்பது போன்ற எதுவும் அவ்வப்போது நாங்கள் கிடத்த இடத்தில் எங்களையே சௌகரியப்படுத்துதிக் கொண்டோமே தவிர முன் ஏற்பாடுகள் வசதிகள் ஏதும் செய்துகொள்ளவில்லை. இப்படி ஒரு பயணம் இப்போது என்ன, அதன் பிறகு எங்காவது எப்போதாவது சாத்தியமா என்பது சந்தேகம் தான் . அது பற்றிய நினைப்பே இல்லாமல் தான் நாங்கள் புரலாவை விட்டுக் கிளம்பினோம் . அது பற்றிய சிந்தனையே எங்களில் யாருக்கும் எழவில்லை. இது பற்றி நாங்கள் யாரிடமும் கேள்வி எழுப்பவில்லை. பதிக் கொள்ளவும் இல்லை.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:50•

பின்னால டென்சீங் எவரஸ்ட் உச்சிக் குச்சென்ற போது அங்கும் ஒரு நாயர் மஹி அபிநீ எத்துக்கு சப்டா ஒரு சாயா ஆற்றிக்கொண்டு வந்து முன்னால் நின்றார் என்ற ஜோக் உடன் வர இருந்தது ஒரு வருஷத்துக்குள். அங்கு டீ சாப்பிட்டோம். பிறகு அந்த நாயர் கட்டார். "ஃபாக் ட்ரிக் குப் போய்ட்டு வாங்க இங்கே சாப்பாடு தயார் பண்ணி வகைக்கிறோம்," என்று சொன்னார். அது எங்களுக்கு சௌகரியமாக மட்டும் இல்லலை. அவர் ஏதோ எங்களுக்கு வலிய அழைத்து விருந்தளிப்பது போன்ற பாவனை இருந்தது. எங்கள் முகம் மலர்வதைப் பார்த்து, நாயர் அடுத்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். "சொல்லுங்க வேணும்னா ஒரு கோழி அறுத்து பிரியாணி பண்ணி வகைக்கிறேன்," என்று சொன்னதும் எல்லாருக்கும் ஏதோ வானத்திலிருந்து வந்த தேவதை எங்களுக்கு மலர் மாரி பொழிவது போல இருந்தது. அந்த பசி நேரத்தில் காலையில் நடந்த இந்த சம்பாஷணை நினைவுக்கு வர பிரியாணியும் கண்முன் காட்சி அளிக்கத் தொடங்கியது. அந்த நாயர் என்னதான் சஞ்சு வச்சிருக்கான் பார்க்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டோம்

நாயர் ஹோட்டலை அந்த அஸ்பெஸ்டாஸ் கொட்டகையை அடைந்தோம். முகம் கழிவி உட்கார்ந்ததும் பிரியாணி வந்தது. "நல்ல வேளையா சூட்சு சூட இருக்கு. சாப்பிடுங்க. உங்களுக்குப் பிடிச்சிருக்கா சொல்லுங்க. பிடிச்சிருந்தா உங்க ஊருக்கே வந்து அங்கே தினம் உங்களுக்கு பிரியாணி போட்டுடலாம்" என்றார். நாயரின் பச்சை சாமரத்தியத்துக்கு நாங்கள் ஈடு சொல்ல முடியாது என்று திரிந்தது. தேவசகாயமும் மணியும் பிரியாணியை சூட்டு விரலால் புரட்டிப் கிளறி என்னென்னவோ செய்து கொண்டிருந்தனர். "கோழிப் பிரியாணின்னார் நாயர். கோழியைக் காணோமே. என்ன ஜார்ஜ்? உங்க தட்டிலயோவது ஏதாச்சும் தட்டிப் படுதா என்று சிரித்துக்கொண்டே எங்களில் ஒருவர் கேட்க, அப்போது உள்ளேயிருந்து வந்த நாயர், "என்னங்க, எப்படி இருக்கு நல்லாருக்குங்களா" என்று விசாரிக்கத் தொடங்கினார். "என்னங்க கோழியைக் காணோம்" என்று ஒருத்தர் கேட்க, அதான் பிரியாணி பண்ணிட்டமே, பின்னே எங்கேருந்து கோழி இருக்கும்? காலையிலே நாலு பாத் திங்கல்லியா, இப்போ மஹிணுதான் சூத்திட்ட இருக்கு. ஒண்ணு பிரியாணிக் குப் போயிருச்சு" என்றார். "அதான் கக்கே கனே. காணோமே தட்டிலே" என்றார் மணி. நீங்க அஞ்சு பரே இருக்கீங்களே. எல்லாருக்கும் கிடகை கணுமில்லியா அதான் துண்டு துண்டா வட்டாமே கொஞ்சம் சன்னமா கொத்துக்கறி மாதிரி போட்டுக் காங்க. சாப்பிட்டிப் பாருங்க, தபிரத்திலேருந்தே எனக்கு கோழிக் கறி மணக்குதே" என்றார் நாயர். இதற்குமேல் என்ன சொல்வது?

நாயர் விடவில்லை. பச்சிக்கொண்டே இருந்தார். "இப்போ சாவகாசமா சொல்லுங்க. புரலாவிலே எப்பிங்க? நிறைய நம்மாட்கள் இருங்காங்களா? அங்கே கடையை எடுத்துட்டு வரலாம்களா" என்று கேட்டார். "வாங்க. கட்டாயம். அங்கே ஒரு ஐயர் மஸெ இருக்கு. ஒரு பஞ்சாபி ஹோட்டல் இருக்கு. உங்களுக்கும் அங்கே வியாபாரம் நடக்கும். நம்ம ஆட்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இல்லையா அணைக்கட்டிலே வேலை செய்யறாங்க" என்று நாங்கள் அவரை உற்சாகப் படுத்தினோம்.

அவ்வளவு தான் அவருக்குத் தேவையாக இருந்தது. நாங்கள் புரலா திரும்பிய ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் புரலாவின் கடையைத் திரெவில் அவர் ஒரு இடத்தைப்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April•, 2012 21:50•

பிபித் துக கொண்டு கடவைத் துவிட்டார். என்னதைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் அங்கு தான் வாடிக்கையாளர் ஆனார்கள். நான் பஞ்சாபி ஹோட்டலுக்குப் போவனே. இல்லையானால் ஐயர் மெஸ். ஐயரின் மெஸ் சாப்பாட்டவை விட பஞ்சாபி தாபாவின் ஃபுல் காவும் சப்ஜி வகையறாவும் எனக்கு ரொம்ப பிபித்திருந்தது. ஆனால் காலையில் கிடக்கவும் இடலிக்கவும் வங்குட் சாம்பாருக்கும் எங்கே போகிறது? அதனால் ஐயரையும் விட மனசில்லை.

நாயருக்குத் தவேசகாயத்தை ரொம்பவும் பிபித்துப் போயிற்று என்று தெரிந்தது. ஆனால் நாயர் பச்சேசில் தான் இனிப்பாக இருந்தாரே ஒழிய மற்ற விஷயங்களில் ரொம்ப கெட்டி என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தது. ஒரு நாள் நாயர் தன்னிடம் இருந்த ரேடியோவை யாருக்காவது தந்துவிட்டால் என்று நினைப்பதாகச் சொன்னார். எல்லாரும் ஆளுக்கு ஒரு ரேடியோ சீட்டாகக் கட்டங்க. யாருக்கு விழுந்தோ அவருக்கு அதிர்ஷ்டம். மத்தவங்களுக்கும் ஒண்ணும் மோசமில்லை. ஒரு ரேடியோ தானே. பெரிசில்லை என்றார்.. என்னதைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் சீட்டாகக் கட்டினார்கள். எனக்கு இந்த நாயரின் சாப்பாடும் பிபிக்கவில்லை. அந்த ஆளும் அவர் பச்சேசும் பிபித்ததில்லை. அப்போது ரேடியோ எல்லார் வீட்டிலும் இருந்ததில்லை. இரண்டு ரேடியோ கம்பனிகள் தான் பிரபலமாக இருந்தன. ஒன்று மர்ஃபி. ஒரு கழந்தையின் படம் போட்டு விளம்பரங்கள் காலண்டர்கள் பார்க்கும்படிமெல்லாம் கண்ணில் படும். இன்னொன்று ஜி.இ.சி. என்று. ஜெம்ஷெட்பூரில் மாமாவிடம் இருந்தது ஒரு பெரிய பெட்டி. ஜி.இ.சி. பெட்டி. மனறாவதாக டெலிஃபங்கன் என்று புதிதாக வந்தது. ஜெர்மன் தயாரிப்பாக்கும் என்று அதை வாங்கியவர்கள் கொஞ்சம் அழுத்தி நீட்டிச் சொல்வார்கள். எங்கள் ரேடியோ மலையோவில் வியாபாரம் செய்துவந்தவர்கள் இரண்டு பேர் வந்திருந்தார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் மலைய் மொழியில் என்ன சொல்வார்கள் என்று அவர்கள் பச்சேசு காட்டுவார்கள். பெனாங் அனுபவங்கள் பற்றி அபிக் கடி பச்சேவார்கள். இதெல்லாம் எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், எங்களுக்கு எதிர்த்த சரகில் இருந்த சத்யமீர்த்தி என்று தான் பெயர் என்று நினகை கிறேன். அவர். டெலிஃபங்கன் ரேடியோ வாங்கியிருந்தார். அதில் பாட்டுக் கேட்க எங்களையெல்லாம் அழைத்திருந்தார். “இதான் ஜெர்மன் ரேடியோங்களா, நல்லாதான் இருக்கு பாக் கறதுக்கு. நல்லாவும் கேட்குது” என்றார் அந்த மலைய் நண்பர்கள். அடுத்து அப்போது பிரபலமாக இருந்த சிலோன் ரேடியோவின் தமிழ் பாட்டு ஒன்று வந்தது. “எங்கள் மலைய் நண்பருக்கு ஆச்சரியம். “என்னங்க ஜெர்மனிக் காரன் பண்ணினதுங்கறீங்க, தமிழ் பாட்டெல்லாம் கட்டப் பாடாது! எப்படிங்க. நல்லா விசாரிச்சிட்டாத்தான் வாங்கினீங்களா?” என்று சொல்லவே எல்லாரும் சிரிக்கத் தான் செய்தோம். அடக்க முடியவில்லை

தவேசகாயமும் சிரித்தார் தான். ஆனால் நாயர் அடக்கமாகச் சிரித்த சிரிப்புத் தான் பெரிய சிரிப்பாக இருந்தது. நாயரின் ரேடியோ பெட்டிக்குத் தவேசகாயமும் ஒரு ரேடியோ சீட்டாகக் கட்டினாரே. அவருக்குத் தான் சீட்டு விழுந்தது. எங்களுக்குக் கெல்லாம் ஆச்சரியம். நாயருக்கு ரொம்ப பிபித்தவராகத் தவேசகாயம் இருக்கலாம். ஆனால் சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டா தவேசகாயத்துக்குத் தான் விழுணும்னு நாயர் செய்திருக்க முடியுமா என்ன? “அவர்கள் சினகேத்துக்குக் கர்த்தர் கொடுத்த பரிசு,” என்று சொன்னோம். ஆனால் தவேசகாயம் முகம் பார்க்க சுவாரஸ்யமாக இல்லை. என்ன ஆச்சு? என்று கேட்டோம். “இது ரேடியோ இல்லிங்க. ரேடியோ பெட்டி. வறும் பெட்டிங்க. இதில் வால்வ் ஒண்ணும்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 07 •April• 2012 21:47• - •Last Updated•

••Saturday•, 07 •April• 2012 21:50•

கிடயாது. என னாச சூன னு கடே டா, வால் வ எல லாம நீ ந் க ப்ோட டு க கணும க. வால் வ சதே தி இல் லிங் கன் னுட் டார். உங் களுக் கு ஓரு ரு பாய் க் கு இது கிடசைச் சதே பரிசு இல் லீ ங் களா. ஓரு ரு பாய் க் கு எவ் வளவு கிடகைக் கும” என்று சலாறார் நாயர். அவர் கட் டிக் காரத் தனத் தை அவர் விடலை.” என்றார் தவேசகாயம்.

தவேசகாயம் அதை என்ன சயெ்தார் என்று நினைவில்லை. ஆனால் அந்த ருபியோ பட் டிக் கு வால் வ வாங் கிப் ப்ோட் டதாகவோ அதிலிருந்து எந்த சத் தமும் எப் ப்ோதும் எங் கும் கட் கும “கொர் ர் ர் ர் ர்” சத் தம் க் ட அதிலிருந்து வந்த நினைவில்லை எனக் கு. “என்னாத் துக் கு அதைப் ப்ோட் டு வாங் கிட் டு.....” என்ற அவரது வழக் கமான “வளங்காததை” உதறி எறியும் பசே சூதான் வரும்

vswaminathan.venkat@gmail.com